

Miniatura sztandaru 42. pułku piechoty

Nr inw. MWB/110

Wraz z zakończeniem I wojny światowej Polska odzyskała niepodległość po 123 latach zaborów. Polscy żołnierze wkroczyli do Białegostoku w lutym 1919 r. Rozpoczął się okres nazywany dwudziestolecie międzywojennym. Miasto było wówczas średniej wielkości garnizonem wojskowym. Stacjonowali tu żołnierze piechoty, kawalerii i artylerii konnej. Większość czasu spędzali w koszarach bądź na poligonie. Brali także czynny udział w życiu miasta, ich widok na ulicach nikogo nie dziwił.

42. pułk piechoty stacjonował w koszarach przy ulicy Traugutta i był jednostką wyjątkową. Jego żołnierzy nazywano „Dziećmi Białostockimi”. To im białostoczanie ufundowali sztandar bojowy, który został wręczony dowódcy przez samego Józefa Piłsudskiego podczas uroczystego powitania żołnierzy w mieście w 1921 r.

Miniatura sztandaru nie jest wierną kopią sztandaru, a jedynie jego przybliżonym odwzorowaniem. Była formą upominku dla odchodzącego dowódcy jednostki.